

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานการบ้านของ
นักศึกษา

ปวช.1/7 สาขาช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย

นายธศันย์ พูลพันธ์

วิทยาลัยอาชีวศึกษากักดีพณิชยการและ
เทคโนโลยี
ประจำปีการศึกษาที่2/2563

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ
นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 7 ทุกคน บางคนอาจจะต้อง
รับ ขาดความรับผิดชอบ คำนึงถึงแต่เหตุผลของตนเอง ด้วยอารมณ์ของ
วัยรุ่น แต่เมื่อทำการปรับพฤติกรรม ก็ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ และขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่
คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาตลอดมา

นาย ธีศนัย พูลพันธ์
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่ส่งงานการบ้านของนักศึกษา
ผู้วิจัย นายฉัตรชัย พูลพันธ์ ตำแหน่ง นักศึกษาฝึกสอน
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ค.อ.บ. วิศวกรรมเครื่องกล คณะ
วิศวกรรมเครื่องกล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พิษณุโลก

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษารักษ์ดีพัฒนศึกษาและเทคโนโลยี เลข
ที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาสรรษา
ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055716459
มือถือ 0863458596

ปีที่ทำการวิจัย ปีการศึกษา 2563

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับ
ชั้นปีที่ 1/7 จำนวน 29 คน

ระยะเวลา เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2564
ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักศึกษารายวิชาไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับปรุงพฤติกรรม การเรียนและการส่งงาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระดับชั้น ปวช.1/7 ในภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบด้วยการสังเกต และส่งผลงานของนักศึกษาปลายภาคเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นอยู่ตลอด ยังไม่ค่อยขาดเรียนกันเท่าไรนัก แต่พอสัปดาห์ต่อมาถึงช่วงเวลาปฏิบัตินักศึกษาเริ่มขาดเรียนกันบ่อยขึ้น ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุยกันเองและเล่น เกมสับมือถือ โดยไม่ปฏิบัติงานที่ผู้สอนบรรยาย การเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1/7 ช่างยนต์ เกี่ยวกับการเรียนวิชางานเครื่องยนต์เล็ก ภายหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีขึ้นไป ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมุติฐานการวิจัย	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
กรอบแนวคิดในการศึกษา	9
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10

เครื่องมือที่ใช้	10
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
การวิเคราะห์ข้อมูล	11
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	11
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	13
อภิปรายผล	13
ข้อเสนอแนะ	13
บรรณานุกรม	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test)	
	12	
ตารางที่ 2	ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้(post-test)	
	12	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนได้นำเสนอโดยใช้โปรแกรม Microsofe office : power point ในการบรรยาย และทักษะการปฏิบัติงานจริง ปรากฏว่านักศึกษาไม่สนใจที่จะฟังการบรรยาย และไม่จดบันทึกการเรียนการสอน และไม่สนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มเติม เนื่องจากมี power point สำหรับอ่านสรุปก่อนสอบ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงาน การทำงานที่ได้มอบหมายอีกด้วย ส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลงเรื่อยๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักศึกษารายวิชางานเครื่องยนต์เล็ก
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1) ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในรายวิชางานเครื่องยนต์เล็ก

โดยให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติทำการบ้านรายงาน

2) ขอบเขตประชากร

นักศึกษาชั้นปีที่ 1/7 แผนกวิชาช่างยนต์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกชิ้นส่วนเครื่องยนต์คนละชนิดมาทำรายงาน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรม

สมมุติฐานการวิจัย

1. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด ทฤษฎี

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

1.1.1 แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น

1.1.2 แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบ เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น

1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น

1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น

1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึงในวรรณิ เจตจำนงฯ (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็ก หรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรม ตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือผิดปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบัน เท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้าและผลกรรมใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิด บ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกรรมให้ เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่า วิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่ม พฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการ ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการ ลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสม ตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคลด้วย

1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผลโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียน วิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 พบว่านักศึกษามี พฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบ ตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำ แบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆเกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่าง สม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

2.2 อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการ ปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผน วิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน การสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับ พฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตาม กำหนดลดลง คิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้น พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับ รับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทัน ตามกำหนดจำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้ ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกันให้ผู้เรียนส่งงานช้า กว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

กรอบแนวคิด

บทที่ 3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนและการส่งงาน
ของนักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยภัฏดีพณิชยการและเทคโนโลยี
ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาภัฏดีพณิชยการและเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

จำนวน 29 คน

ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

1. แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) ชนิด 2 คำตอบ คือถูก และผิด จำนวน 10 ข้อ

2. แบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) ชนิด 4 คำตอบ คือถูก และผิด จำนวน 10 ข้อ

โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และไม่ดี ดังนี้

9-10 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”

7-8 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”

5-6 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”

3-4 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “พอใช้”

1-2 คะแนน หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ไม่ดี”

3. ไบบันทึกการส่งงาน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้
2. สร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ

5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test)
2. คะแนนจากแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน การส่งงาน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 2) สังเกตพฤติกรรม
- 3) บันทึกการส่งงาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3	4	13.33
4	4	13.33
5	15	53.33
6	6	20

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง(5-6 คะแนน) ร้อยละ 53.33 และ 20 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เกี่ยวกับรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)

คะแนน post-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7	5	13.33
8	8	26.67
9	12	53.33
10	4	6.67

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี และดีมาก (7-10 คะแนน) ร้อยละ 13.33 , 26.67 , 53.33 และ 6.67 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ และการส่งงานตามตารางที่ 1 (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ และการส่งงาน(post-test) (ตารางที่ 2) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1/7 สาขาวิชาช่างยนต์ ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบปัญหา ดังนี้

- 1) ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
- 2) เล่นเกมส์ ผ่านมือถือ
- 3) เล่นผ่านโลก Social มากเกินความจำเป็น
- 4) พูดคุยกันในระหว่างทำการเรียน

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 5 เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม 2 วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวก(Positive Reinforcement) หลังจากการบรรยายเสร็จสิ้นลง ซึ่งจะใช้เวลาโดยประมาณ 1 ชั่วโมง และจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง ซึ่งกรณีที่นักศึกษาคนใดสามารถทำงานได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ จะบวกคะแนนเพิ่มให้ 1 คะแนนตามงานที่ได้ทำ และการทำสัญญา โดยกำหนดให้นักศึกษาจดบันทึกการทำงานในสมุด พบว่านักศึกษามีความตั้งใจและใส่ใจการเรียนมากขึ้น พูดคุยและเล่นในชั้นเรียนน้อยลง สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น และในช่วงการเรียนนั้นจะเก็บโทรศัพท์มือถือของนักศึกษาไว้เพื่อไม่ให้นักศึกษาใส่ใจกับรายละเอียดอื่นนอกจากการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาดึงดูดความสนใจของนักศึกษา เช่น

โทรศัพท์มือถือ รวมถึงสังคมออนไลน์ เช่น facebook Line InstarGram และ Btalk เป็นต้น และการสนทนาผ่านมือถือ ทำให้นักศึกษามุ่งไปที่สิ่งดังกล่าวมากกว่าการเรียน โดยเห็นว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียนสามารถไปอ่านหนังสือและ power point ด้วยตนเองได้ ทำให้เรียนรู้สิ่งที่ผู้สอนบรรยายไม่ครบถ้วนตามเนื้อหา ผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการเพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียน และดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

วิธีการสอน สื่อที่ใช้ในการสอน จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนเข้ามาใช้ด้วย เช่น การจัดทำหน้าเพจรูปใน facebook เพื่อใช้สำหรับการนำเสนอบทความ การปฏิบัติงานจริงในการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาที่กำลังอยู่ในโลก Socail ได้เข้าไปศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานและการเรียนต่อไป

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพบและพูดคุยกับนักเรียนคอยคำปรึกษา รวมทั้งสอบถามถึงปัญหาต่างๆที่มีผลต่อการเข้าเรียนและคอยติดตามนักเรียนตลอดพร้อมทั้งร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาของบุตรหลานตนเอง

บรรณานุกรม

ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]

จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาคณะ
บริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน

รายวิชา 52-207 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่
2/2551 [online]

อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบ
ของนักศึกษาชั้น ปวส. 2

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วม
แรงร่วมใจ [Online]